

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะและภูมิหลัง อันได้แก่ เพศ อายุ ทักษะที่คือวิชาภาษาไทย สถิติการขาดเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการใช้สื่อมวลชนของครอบครัว

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกันจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน ดังนี้

1. เพศ : นักเรียนหญิง จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย
2. อายุ : นักเรียนที่มีอายุน้อย จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมาก
3. ทักษะที่คือวิชาภาษาไทย : นักเรียนที่มีทักษะที่คือวิชาภาษาไทย จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีทักษะที่ไม่คือวิชาภาษาไทย
4. สถิติการขาดเรียน : นักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนน้อย จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนมาก
5. ระดับการศึกษา : นักเรียนที่มีผู้ปกครองซึ่งมีระดับการศึกษาสูง จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำ

6. การใช้สื่อมวลชนของครอบครัว : นักเรียนที่มีการใช้สื่อมวลชนของครอบครัวมาก จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีการใช้สื่อมวลชนของครอบครัวน้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 18 โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 621 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น

2 ประเภท คือ

2.1 แบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2.2 แบบสอบถามลักษณะและภูมิหลัง ของนักเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไปติดต่อกับ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขออนุญาตวันเวลาที่ให้นำแบบทดสอบและแบบสอบถามไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยไปทดสอบนักเรียนด้วยตนเอง ตามวัน เวลาที่นัดหมายไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามลักษณะและภูมิหลัง ของนักเรียน จำนวนอย่างละ 621 ฉบับ มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของ SPSS (Statistical Package for the Social Science) ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม ด้วยการใช้

ทดสอบค่า t (t-test) และทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) แล้วใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Test for all possible comparison) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในกรณีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติ ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้
ลักษณะและภูมิหลังของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มาก กลุ่มโรงเรียนกลุ่มที่ 1 เพศชาย มีอายุระหว่าง 11 ปี 6 เดือน ถึง 13 ปี 5 เดือน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย มีสถิติการขาดเรียนน้อย ผู้ปกครองจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนในระดับปานกลาง

จากการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน พบว่า

1. นักเรียนที่มีลักษณะและภูมิหลังแตกต่างกันในด้าน เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การใช้สื่อมวลชนของครอบครัว ขนาดโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับต่ำ นักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนมากมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนน้อย นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกลุ่ม 1 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกลุ่มอื่น และจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนมากมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนปานกลาง นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน

ขนาดใหญ่ และใหญ่มาก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกลุ่ม 1 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกลุ่ม 4

2. นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมากและจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10 ปี - 11 ปี 5 เดือน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปี 6 เดือน ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีลักษณะและภูมิลำเนาแตกต่างกันในค่าน้ำหนักทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย และสติการชวคเรียน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีสติการชวคเรียนน้อยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีสติการชวคเรียนมาก และจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นักเรียนที่มีความแตกต่างกันในค่าน้ำหนักทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย และสติการชวคเรียน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิลำเนาแตกต่างกันในค่าน้ำหนัก อายุ ทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย สติการชวคเรียน ระดับการศึกษาของครูปกครองโรงเรียน ชลบุรีของนครสวรรค์ ขนาดโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียน จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิลำเนาต่างกัน ซึ่งพอจะนำมาอภิปรายได้ดังนี้ =

1. นักเรียนหญิง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของคลาร์ก (Clark 1961 : 205)

ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายในเรื่องการใช้ภาษา และการสะกดตัว และจากการวิจัยของพจน์ จันทรวิระกุล (2515 : 40-42) ซึ่งพบว่า นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนชายเฉพาะในชั้น ป.7 จึงพอสรุปได้ว่า ในระดับประถมศึกษา นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายในเรื่องของภาษา การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากภาษาเป็นวิชาที่มีความละเอียดอ่อน ซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของเพศหญิง จึงทำให้นักเรียนหญิงมีความสามารถทางด้านภาษาสูงกว่านักเรียนชาย

นอกจากนั้นยังเป็นที่น่าสังเกตว่า ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้น้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนควรให้ความสนใจต่อนักเรียนชายให้มาก ในเรื่องของการอ่านและการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน

2. นักเรียนที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมากและเมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มที่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 10 ปี - 11 ปี 5 เดือน และกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปี 6 เดือนขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนกลุ่มที่มีอายุน้อยเป็นนักเรียนที่เข้าเรียนก่อนเกณฑ์ และส่วนใหญ่มีโอกาสได้เตรียมความพร้อมในชั้นอนุบาลมาก่อน จึงมีความพร้อมสูง ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก คือตั้งแต่ 13 ปี 6 เดือนขึ้นไป อาจมีปัญหาทางครอบครัว เช่น ผู้ปกครองย้ายถิ่นฐานบ่อยทำให้เขาเรียนช้ากว่าปกติ หรือเนื่องมาจากการสอบตกซ้ำชั้น และเมื่อต้องมาเรียนร่วมกับนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า จึงไม่อยากเรียนและพยายามหาทางออกไปในทางอื่นซึ่งไม่ใช่การเรียน ผลการเรียนจึงน้อยกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2519 : 45) ที่ปรากฏผลว่า นักเรียนที่มีอายุมากจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนน้อยกว่าพวกอื่น และจากผลการวิจัยของเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2514 : 49-59) ที่พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุดคือ อายุ

สำหรับสัมฤทธิ์ผลทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยนี้ น่าจะได้มีการวิจัยเพิ่มเติมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เนื่องจากผลการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมาก ซึ่งพบในการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เท่านั้น

3. นักเรียนซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนซึ่งมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยจะมีความตั้งใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนซึ่งมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่า ดังนั้นโรงเรียนจึงควรหาทางสนับสนุนให้ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในทางสร้างเสริมให้นักเรียนรู้ความสามารถของตนเอง รวมทั้งมีการให้กำลังใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนควบคู่ไปกับการเน้นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เพราะทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และการอ่าน จะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในการเรียน (Tinker 1968 : 36)

แต่เป็นที่น่าสนใจเถกว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ไม่พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยต่างกันมีความใกล้เคียงกันมาก เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ จึงไม่พบว่าคู่อะไรมีความสามารถแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีสติการขาดเรียนน้อยมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีสติการขาดเรียนมาก ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจาก นักเรียนที่มาเรียนโดยสม่ำเสมอมีโอกาสได้ทำความเข้าใจในบทเรียนอย่างต่อเนื่อง และมีโอกาสใช้เวลาในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ขาดเรียนบ่อย ทำให้มีทักษะในการอ่านและการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ได้มากกว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธักดิ์ อมรัตน์ศักดิ์ (2521 : 52-62) และพิศเพลิน เขียวหวาน (2521 : 157) ซึ่งพบว่า สติการขาดเรียนเป็นตัวพยากรณ์ตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

แต่จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ไม่พบว่านักเรียนที่มีสติการขาดเรียนต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีสติการขาดเรียนต่างกัน ใกล้เคียงกันมาก เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่จึงไม่พบว่าคู่อะไรมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับต่ำ ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจาก ผู้ปกครอง

ที่จบการศึกษาระดับต่ำ มักไม่ให้การสนับสนุนในด้านการเรียนของนักเรียน เนื่องจากไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาหรืออาจเป็นเพราะความจำเป็นบังคับ เพราะผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับต่ำมักมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำไปทั่ว ทำให้ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลาที่จะเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน ในขณะที่ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับสูง มองเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา จึงให้การสนับสนุนในด้านการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มที่ เช่น จัดให้เรียนพิเศษนอกเวลาเรียน จัดหาหนังสือที่มีประโยชน์ น่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียนมาให้เด็กเรียน อ่าน สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน ทำให้เด็กเกิดทักษะในการอ่าน และมีความเข้าใจในการอ่านสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัฒนา พุ่มเล็ก (2512 : 68-71) ที่พบว่าบิกามารคาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการศึกษากว่าบิกามารคาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และจากการวิจัยของสำเรัง บุญเรืองรัตน์ (อ้างถึงในสุโขทัยธรรมมาธิราช 2525 : 296-297) ที่พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเกี่ยวข้องกับอย่างสูง กับระดับการศึกษาของบิกามารคา

6. นักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนมาก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรพรรณ วีระกะลีส (2523 : 82-83) และอรุณี จักรสิรินท์ (2526 : 75-70) ที่พบว่า การใช้สื่อมวลชนของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ตามลำดับ ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนมาก มีโอกาสในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ใช้สื่อมวลชนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจุบัน การอ่านมีความสัมพันธ์กับรายการโทรทัศน์เป็นอันมาก ภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์ โดยเฉพาะที่เสนอเป็นตอน ๆ มักจะได้รับความสนใจจากผู้ชม ซึ่งกระหายใคร่จะรู้เรื่องราวล่วงหน้าว่าจะเป็นอย่างไร และจบอย่างไร สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การอ่าน ผู้สนใจจะติดตามอ่านเรื่องราวที่ลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือรวมเล่ม เป็นหนังสือการ์ตูน ผู้ปกครองจึงควรรู้จักประสานความสนใจต่อรายการโทรทัศน์ของนักเรียนกับหนังสือเพื่อให้รายการโทรทัศน์กระตุ้นและนำไปสู่การอ่านอันมีคุณภาพประโยชน์ในที่สุด (ชุกิมา สัจจันันท์ 2527 : 13)

นอกจากนี้ผลการวิจัยในครั้งนี่ยังพบตัวแปรที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีกคือ ขนาดโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียน ซึ่งตัวแปรทั้งสองนี้ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากโรงเรียนขนาดใหญ่ มีครูอาจารย์เป็นจำนวนมาก โรงเรียนจึงสามารถเลือกครูผู้สอนได้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้โรงเรียนขนาดใหญ่ ยังมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกลุ่มอื่น ทั้งนี้จะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนประถมศึกษากลุ่ม 1 เป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ และใหญ่มากทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า นักเรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. ควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการขาดเรียน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การอ่าน และ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
2. ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการศึกษาและให้การสนับสนุนการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอ่าน และ ความเข้าใจในการอ่านซึ่งจะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย
3. ควรสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้สื่อมวลชนให้มาก เพราะนักเรียนที่ได้ใช้สื่อมวลชนมากจะมีพัฒนาการทางการอ่าน และ ความเข้าใจในการอ่าน
4. ควรจัดหาหนังสือที่มีประโยชน์ และอยู่ในความสนใจของนักเรียน มาให้นักเรียนอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและนำไปสู่การอ่านอย่างเข้าใจในที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์

1. ควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนที่เป็นเพศชายและนักเรียนที่มีอายุมากเป็นพิเศษในเรื่องการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
2. ในการเรียนการสอน ครูควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและการอ่านควบคู่ไปกับการเน้นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
3. ควรเลือกวิธีสอนที่น่าสนใจ เหมาะสมกับบทเรียนและวัยของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มาก
4. จัดมุมหนังสือไว้ในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าและเพื่อความเพลิดเพลินในเวลาว่าง จะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีนิสัยรักการอ่านอันจะนำไปสู่การอ่านอย่างเข้าใจในที่สุด
5. ควรให้ความสำคัญกับการอ่าน และมุ่งพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะทำการวิจัยในห่านอง เคียวกันนี้กับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ เช่น สังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นต้น
2. ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่ น่าจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน นอกเหนือไปจากตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี เช่น วุฒิของครูผู้สอน ประสบการณ์ทางการสอน เทคนิคการสอนของครู ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย